

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4082/2020
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Ђорђевић адвокат из ..., против туженог Градског центра за социјални рад - Одељење Палилула, Београд, кога заступа Владимир Жарковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3687/17 од 27.09.2017. године, у седници већа одржаној 15.07.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3687/17 од 27.09.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17124/14 од 28.02.2017. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе истакнуто поднеском од 13.01.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци, на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде слободe и права личности, те угледа и части, исплати износ од 900.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3687/17 од 27.09.2017. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 17124/14 од 28.02.2017. године у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, сагласно члану 403. Закона о парничном поступку и члану 41. Закона о забрани дискриминације.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.10.2014. године. Поднеском од 13.01.2016. године тужила је преиначила тужбу тако што је повећала тужбени захтев, а као вредност предмета спора означила је износ од 900.000,00 динара. О тужбеном захтеву тужиле за накнаду штете је одлучено првостепеном пресудом донетом 28.02.2017. године, док је другостепена пресуда донета 27.09.2017. године.

Како вредност предмета спора у конкретном случају не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена. У конкретном случају, дозвољеност ревизије не може се ценити на основу члана 41. Закона о забрани дискриминације јер судска заштита у овом спору није тражена по одредбама тог закона.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић